

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 112/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., bytom Z., zastúpeného advokátom JUDr. E. V., so sídlom T., pracovisko Z., vo veci namietaného porušenia jeho práva na rovnosť v dôstojnosti a právach podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov v jeho prítomnosti, práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 4179/2005-420 zo 7. júla 2005 v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, odboru štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva, vo veci sp. zn. 4848/2004-720/774 z 3. novembra 2004 v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov Krajského úradu v B., odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, č. 2003/07647 zo 14. októbra 2003 a Okresného úradu v Z., odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, č. C/2003/00580-11 zo 4. júla 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. marca 2006 doručená sťažnosť M. K., bytom Z., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. E. V., so sídlom T., pracovisko Z., vo veci namietaného porušenia jeho práva na rovnosť v dôstojnosti a právach podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v jeho prítomnosti, práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 4179/2005-420 zo 7. júla 2005 v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, odboru štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva, vo veci sp. zn. 4848/2004-720/774 z 3. novembra 2004 v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov Krajského úradu v B., odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, č. 2003/07647 zo 14. októbra 2003 a Okresného úradu v Z., odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, č. C/2003/00580-11 zo 4. júla 2003.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že na základe jeho podnetu z 11. júna 2004 „*podal Krajský prokurátor v B. protest Kd 2049/04 dňa 9. 9. 2004 proti rozhodnutiu Krajského úradu, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v B. č. 2003/07647 zo 14. 10. 2003. Rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR, sekcia lesnícka, odbor štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva č. 4848/04-720/774 z 3. 11. 2004 protestu prokurátora nebolo vyhovené. Proti tomuto rozhodnutiu bol po neúplnom poučení o opravnom prostriedku podaný účastníkom konania a súčasným sťažovateľom rozklad 17. 12. 2004. Správny orgán o tomto riadnom opravnom prostriedku nerozhodol až do 7. 7. 2005, čím predlžoval protiprávny stav, ktorý pokračuje od 11. 5. 2003. Správny orgán mal k dispozícii všetky potrebné materiály na rozhodnutie ale nepostupoval podľa § 49 z. č. 71/1967 Zb. v znení zákonov 215/2002 Z. z. a 527/2003 Z. z. (správny poriadok) a nerozhodoval v poriadkovej lehote a ani nevyrozumieval účastníka*

konania o dôvodoch predĺženia lehoty. Správny orgán sa zrejme zdráhal rozhodnutie vydať iba z toho dôvodu, že všetky predchádzajúce konania boli vydané na podklade a platforme nezákonných dôkazov a účastníkovi konania bolo odňaté procesné a základné ústavné právo účasti na konaní.“.

Sťažovateľ sťažnosť podáva v súvislosti s rozhodnutím Okresného úradu v Z., odboru PPLH č. C/2003/00580-11 zo 4. júla 2003, ktorým správny orgán uložil sťažovateľovi „*doživotný trest*“ zákazu činnosti poľovníctva – odňatia poľovného lístka na trvalo. Namieta, že mu nebola daná možnosť vyjadriť sa a obhajovať sa a prerokovať vec v jeho prítomnosti a bez prietáhov.

Odvolanie proti tomuto rozhodnutiu Krajský úrad v B. rozhodnutím č. 2003/07647 zo 14. októbra 2003 zamietol; sťažovateľ opäť namieta, že druhostupňový správny orgán rozhodol bez prejednávania veci za účasti priestupcu a účastníka konania.

Tieto rozhodnutia správnych orgánov predchádzali podaniu podnetu sťažovateľa a podaniu protestu krajského prokurátora Krajskej prokuratúry v B.. Proti zamietnutiu protestu krajského prokurátora rozhodnutím ministerstva č. 4848/2004-720/774 z 3. novembra 2004 podal sťažovateľ v súvislosti s „*nezákonným poučením o opravnom prostriedku*“ 17. decembra 2004 rozklad, o ktorom rozhodol správny orgán (minister pôdohospodárstva Slovenskej republiky) rozhodnutím č. 4179/2005-420 zo 7. júla 2005 tak, že rozklad zamietol a rozhodnutie ministerstva potvrdil. Toto rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 20. februára 2006.

Sťažovateľ za porušenie ním označených základných práv považuje skutočnosť, že správne orgány mu neumožnili ako účastníkovi konania zúčastniť sa na konaní ani v odvolacom konaní; namietal, že správne orgány nezistili presne a úplne skutočný stav veci ako podklad pre svoje rozhodnutie a doručovanie rozhodnutia bolo v rozpore so správnym poriadkom. V konaní o rozklade a o proteste prokurátora správne orgány nepostupovali podľa sťažovateľa kompetentne a na vytýkané nedostatky sťažovateľa nereagovali.

Sťažovateľ preto navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1) Základné právo M. K., bytom Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v jeho prítomnosti, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom a právo na rovnosť v dôstojnosti a v právach podľa čl. 48 ods. 2 a podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky bolo postupom a rozhodnutím Ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 4179/2005-420 z 7. 7. 2005, v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov, Ministerstva pôdohospodárstva, odboru štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva vo veci sp. zn. 4848/2004-720/774 z 3. 11. 2004 v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov Krajského úradu, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v B. č. 2003/07647 zo 14. 10. 2003 a Okresného úradu v Z. odbor pozemkový, Poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. C/2003/00580-11 z 4. 7. 2003 porušené.

2) Rozhodnutie Ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 4179/2005-420 z 7. 7. 2005, Ministerstva pôdohospodárstva, odboru štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva sp. zn. 4848/2004-720/774 z 3. 11. 2004 v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov Krajského úradu, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v B. č. 2003/07647 zo 14. 10. 2003 a Okresného úradu v Z. odbor pozemkový, Poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. C/2003/00580-11 z 4. 7. 2003 sa zrušujú. Ministrovi pôdohospodárstva Slovenskej republiky sa prikazuje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

3) M. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,- Sk (slovom stotisíc Slovenských korún), ktoré je Ministerstvo Pôdohospodárstva SR povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4) Ministerstvu pôdohospodárstva Slovenskej republiky sa ukladá, aby uhradil trovy právneho zastúpenia M. K. v sume 11 126,- Sk advokátovi JUDr. E. V., AK Z., na účet Istrobanka, a. s., Z., č. účtu: ... do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo

slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v jeho prítomnosti, práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom a práva na rovnosť v dôstojnosti a v právach podľa čl. 48 ods. 2 a podľa čl. 12 ods. 1 ústavy postupom a rozhodnutím ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 4179/2005-420 zo 7. júla 2005 pri rozhodovaní o rozklade v spojení s rozhodnutiami podriadených orgánov. Ústavný súd preto v prvom rade skúmal, či o ochrane namietaných základných práv sťažovateľa nie je oprávnený rozhodovať iný súd, t. j. či v systéme všeobecných súdov nemá sťažovateľ možnosť (prostriedok) na uplatnenie ochrany ním namietaných základných práv.

Napadnuté rozhodnutie o rozklade je druhostupňovým rozhodnutím vydaným v správnom konaní. Správne rozhodnutia vo všeobecnosti podliehajú preskúmaniu v správnom súdnictve, ak ich preskúmanie Občiansky súdny poriadok alebo iný relevantný

právny predpis nevyklučuje. Ústavný súd konštatuje, že nejde o prípad vylúčenia preskúmania tohto rozhodnutia v správnom súdnictve. Možnosť preskúmať napadnuté rozhodnutie súdom vyplýva aj zo samotného rozhodnutia, ktoré vo svojom poučení sťažovateľa ako účastníka správneho konania na túto možnosť odkazuje.

V súvislosti s namietaným základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ústavný súd uvádza, že možnosť jeho porušenia posúdil vo vzťahu k doručovaniu namietaného rozhodnutia sťažovateľovi a konštatoval, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bola už právna neistota sťažovateľa odstránená, pretože rozhodnutie o rozklade bolo sťažovateľovi doručené 20. februára 2006. Napriek tomu je potrebné uviesť, že sťažovateľ sa rovnako mohol domáhať preskúmania namietanej nečinnosti správneho orgánu aj v súvislosti s prieťahmi pri doručovaní mu rozhodnutia v správnom súdnictve (konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t a nasl. Občianskeho súdneho poriadku). Sťažovateľ však túto skutočnosť ústavnému súdu nepreukázal.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok svojej právomoci. Vzhľadom na nedostatok právomoci ústavného súdu sa tento už ďalej nezaoberal námietkou sťažovateľa, že správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, mu neumožnil vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 12 ods. 1 ústavy ústavný súd uvádza, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti toto porušenie nijako neodôvodnil. Pritom porušenie zásady rovnosti a dôstojnosti v právach má povahu porušenia základného práva iba vtedy, ak je spojené aj s porušením iného základného práva (PL. ÚS 14/98).

Vzhľadom na rozhodnutie ústavného súdu bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že ústavný súd už rozhodoval o sťažnosti sťažovateľa vo veci týkajúcej sa namietania zbytočných prietáhov a porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súvislosti s konaním o podanom rozklade proti rozhodnutiu ministerstva č. 4848/2004-720/774 z 3. novembra 2004, a to rozhodnutím II. ÚS 11/06 z 18. januára 2006 tak, že ústavný súd sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že nejde o identickú sťažnosť, na ktorú možno aplikovať § 24 zákona o ústavnom súde o neprípustnosti sťažnosti. Pokiaľ ide o obsah konania, ide síce o rovnakú vec, avšak v inom štádiu konania, pričom namietaného porušenia základného práva sťažovateľa sa mal dopustiť iný správny orgán. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2006